

Opinion

Debatt: *Dubbla anslagen till kvinnoorganisationer*

Bild: Ragnhild Haarstad/TT

DAGENS ETC.

Den svenska kvinnorörelsen bedriver en livs- och samhällsviktig verksamhet och kraftsamlar mot den växande backlashen mot kvinnors rättigheter. Men våra organisationer går på knäna. Idag den 8 mars kräver vi att anslaget till kvinnors organisering, som inte har räknats upp på 15 år, ska fördubblas.

Det här är en debattartikel.

Det är skribenten och inte Dagens ETC som står för åsikten.

Alexandra Charles von Hofsten, ordförande, 1,6miljonerklubben. Ann-Christin Högnabba, vice ordf föreningen KVAST (Kvinnlig anhopning av Svenska Tonsättare), **Bella Kareem, projektledare, TeSalongen i Tensta, Birgitta Sevefjord, ordförande, Tantpatrullen, Bodil Davidsson, ordförande, Kvinnor i Svenska kyrkan, Britt-Marie S Torstensson, Ordförande, Winnet Sverige, Camilla Wagner, ordförande, Fredrika Bremer-förbundet, Charlotte Lind, Tf. kanslichef, Operation 1325, Clara Berglund, generalsekreterare, Sveriges Kvinnolobby, Elsy Hedlund, ordförande, Internationella Kvinnoförbundet , Ewa Larsson, ordförande,**

Gröna Kvinnor, Gertrud Åström, ordförande, Östersjöfred, Hero Rashid, ordförande, Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta, Ingela Broberg, ordförande, KSAN (Kvinnoorganisationernas Samarbetsråd i Alkohol- och Narkotikafrågor), Isabel Enberg och Charlotta Huldt, initiativtagare, "Kvinnor krockar", Margaretha Nilsson, aktivist, Kvinnofronten, Maria Rashidi, ordförande, Kvinnors Rätt, Marie Trollvik, ordförande, Lönelotsarna, Seyran Duran, ordförande, Kurdistanens kvinnoförbund i Sverige, Susanne Bergenbrant Glas, ordförande, Kvinnliga läkares förening, Susanne Sjöblom, vice ordförande, Hyresgästföreningen, Region Stockholm, Talin Davidian, ordförande, Tris (Tjejers rätt i samhället), Viveka Wikborn, grundare, Fastella

- Publicerad idag 09:00
- Uppdaterad idag 09:01

Att Sverige är ett av världens minst ojämsställda länder är till stor del kvinnorörelsens förtjänst. Tack vare kvinnors organisering infördes särbeskattning, föräldraförsäkring och utbyggd barnomsorg så att kvinnor på 1970- och 80-talen kunde försörja sig själva och ta makten över sina liv.

Idag kräver kvinnorörelsen nya, breda reformer för att accelerera utvecklingen mot jämställdhet som stannat av och i vissa avseenden till och med gått bakåt. Vi arbetar bland annat för att pensionssystemet ska reformeras, att kvinnodominerade yrken i välfärden ska få högre löner och fler anställda, att kvinnors trygghet ska säkras bland annat genom tillgången på bostäder och för att stoppa straffriheten för vålds- och sexualbrott.

I tvåfrontskriget mot kvinnors rättigheter behövs kvinnorörelsen mer än på mycket länge. Vi är en motpol till den konservativa och populistiska backlash som vill inskränka kvinnors rätt att bestämma över sina egna kroppar och står samtidigt upp mot identitetspolitiska och nyliberala rörelser som anser att rätten att få bestämma över sin egen kropp är detsamma som att sälja den på en marknad.

Därutöver bedriver många kvinnoorganisationer social verksamhet. Den innefattar till exempel kurser för att hjälpa kvinnor att starta företag, föreläsningar om flickors rättigheter på skolor och fritidsgårdar, språkträning och annan integrationsverksamhet i utsatta områden och insatser för att skydda våldsutsatta.

Sitt livs- och samhällsviktiga uppdrag till trots har kvinnorörelsen inte rimliga förutsättningar att verka. Anslaget till kvinnors organisering har inte höjts på

15 år, vilket innebär att värdet i fasta priser har minskat. Samtidigt har antalet organisationer som ska dela på pengarna ökat kraftigt. I propositionen om statligt stöd till kvinnors organisering från 2005 bedömdes 35–40 organisationer vara aktuella för bidrag, 2021 fördelades samma pott till 69 organisationer.

En jämförelse av Jämställdhetsmyndigheten visar att kvinnoorganisationer får betydligt mindre bidrag än andra civilsamhällesorganisationer. Till exempel får barn- och ungdomsorganisationer i genomsnitt över 1,9 miljoner per år, antidiskrimineringsorganisationer mer än 1,6 miljoner och hbtq-organisationer drygt en miljon medan kvinnoorganisationer enbart får 340 000 kronor.

Idag den 8 mars samlas över 50 kvinnoorganisationer i Tensta, Humlegåden och Hallonbergen för att kroka arm mot diskriminering av och våld mot kvinnor. Runt om i landet uppmärksammas internationella kvinnodagen av än fler föreningar och nätverk. Men engagemanget solkas av vetskapen om att våra organisationer har svårt att överleva och ta tillvara människors ideella engagemang.

Vi välkomnar att regeringen höjt och permanentat bidragen till kvinno- och tjejjourer. Det är dock viktigt att kriterierna anpassas efter de ideella jourernas verklighet och att det säkerställs att pengarna inte går till företag som driver skyddade boenden med vinstsyfte.

Vi kräver att motsvarande satsning också görs för resten av kvinnorörelsen. Anslaget till kvinnors organisering bör fördubblas och fördelas på ett mer långsiktigt sätt. Det bör vara möjligt för lokala och regionala organisationer att få visst stöd och paraplyorganisationer bör kunna söka eget stöd utan att konkurrera med sina medlemsorganisationer. Tiden är kommen för att erkänna kvinnorörelsens värde också i pengar. Kvinnorörelsen behövs lokalt, nationellt och internationellt nu, mer än någonsin.

Alexandra Charles von Hofsten, ordförande, 1,6miljonerklubben. Ann-Christin Högnabba, vice ordf föreningen KVASt (Kvinnlig anhopning av Svenska Tonsättare), Bella Kareem, projektledare, TeSalongen i Tensta, Birgitta Sevefjord, ordförande, Tantpatrullen, Bodil Davidsson, ordförande, Kvinnor i Svenska kyrkan, Britt-Marie S Torstensson, Ordförande, Winnet Sverige, Camilla Wagner, ordförande, Fredrika Bremer-förbundet, Charlotte Lind, Tf. kanslichef, Operation 1325, Clara Berglund, generalsekreterare, Sveriges Kvinnolobby, Elsy Hedlund, ordförande, Internationella Kvinnoförbundet, Ewa Larsson, ordförande, Gröna Kvinnor, Gertrud Åström, ordförande, Östersjöfred, Hero Rashid,

ordförande, Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta, Ingela Broberg, ordförande, KSAN (Kvinnoorganisationernas Samarbetsråd i Alkohol- och Narkotikafrågor), Isabel Enberg och Charlotta Huldt, initiativtagare, "Kvinnor krokar", Margaretha Nilsson, aktivist, Kvinnofronten, Maria Rashidi, ordförande, Kvinnors Rätt, Marie Trollvik, ordförande, Lönelotsarna, Seyran Duran, ordförande, Kurdistans kvinnoförbund i Sverige, Susanne Bergenbrant Glas, ordförande, Kvinnliga läkares förening, Susanne Sjöblom, vice ordförande, Hyresgästföreningen, Region Stockholm, Talin Davidian, ordförande, Tris (Tjejers rätt i samhället), Viveka Wikborn, grundare, Fastella

- Publicerad idag 09:00
- Uppdaterad idag 09:01